अभीतवदसंक्रुद्धो रावणिं वाक्यमब्रवीत् ।
न वाचा दुर्गमः पारः कार्याणां राक्षसाधम ॥ १० ॥
कार्याणां कर्मणा पारं यो गच्छति स बुद्धिमान् ।
स त्वमर्थस्य हीनार्थो दुराचारस्य कस्यचित् ॥ ११ ॥
वाचं व्याहृत्य जानीषे कृतार्थोऽस्मीति दुर्मतिः ।
अन्तर्धानगतेनावां यत् त्वया हलितौ रणे ॥ १२ ॥
तस्कराचरितो मार्गो नैव शूरनिषेवितः ।
यदि बाणपथं प्राप्य युध्यसे राक्षसाधम ॥ १३ ॥
द्रक्ष्यामः समरे वीर्यं वाचा किं त्वं विकत्थसे ।
अब्रुवाणस्तु परुषं किञ्चिदप्यनधिक्षिपन् ॥ १४ ॥
अविकत्थ्य हनिष्यामि पश्य मे पौरुषान्तरं ।
अब्रुवाणो दहत्यग्निस्तथा तपति भास्करः ॥ १५ ॥
वायुश्चोन्मथते वृक्षान् न च किञ्चिद्विकत्थते ।
एवमुक्तो धनुर्भीमं परामृष्य महाबलः ॥ १६ ॥
ससर्ज निशितान् बाणानिन्द्रजित् समितिञ्जयः ।
तेनोत्सृष्टा बलवता शराः सर्पविषोपमाः ॥ १७ ॥
संप्राप्य लक्ष्मणं पेतुः श्वसन्त इव पन्नगाः ।
शरैरेतैर्महावेगैर्वेगवान् राक्षसोत्तमः ॥ १८ ॥
सौमित्रिमिन्द्रजित् क्रुद्धो विव्याध शुभलक्षणं ।
शरौघेन स विद्धाङ्गो रुधिरेण समुक्षितः ॥ १९ ॥

Digitized by Google